

Svenska Folk-Visor
från forntiden,
vid
PIANOFORTE.

Harmoniskt bearbetade

af
Frans Albin.

5te häfte

Pr. 32 sk. 6^ö

Stenbryck af J. P. Mejeri i Stockholm.

Styfmodern.

*Andantino.**Västergöllanil.*N° 76.

Och Kon- un- gen drog sig allt sö- der run- der ö, så
 Han. lä- ste hen- ne mö; han för- de herv- ne hem;
 E- ho- pa let- te de u- ti ä- re- nu sju; och
 Och så kommer dö- den allt u- ti dot- land, så

lä- ster han Fru Sölk- ver- lind si vän en mö. Och för äl- skog-
 myc- ken lust och glä- det löf- de med den. ÷ ÷ ÷ ÷
 el- ter sig så ha- de de barn- ne na/ tre. ÷ ÷ ÷ ÷
 tar. han Fru Sölk- ver- lind från si- na små barn. ÷ ÷ ÷ ÷

Kämpen Grimborg.

(Melodi 2. till N:o 1. i 1° häft.)*Andante.*

N:o 77.

v. 5 Och när som de kom—mo till mjöl—na—re damne, der
v. 6 Och när som de kom—mo till Jung—fru—nes gård, gårds—

rann in tet vat—ten, u—tan Käm—pa—blod fram. Men hvem skall
—går—dan ne vo—ro af jern och stål. Mer ÷ ÷

lö—ra vå—ra ru—nor så väl med den ä—ran? ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Herr Peder och Malfred.

N° 18.*Moderato.**Västergötland.*

Det bod— de en Fru alt sö— den un— den ö, kon

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment line. The vocal line is in treble clef with a 2/4 time signature. The piano accompaniment is in bass clef with a 2/4 time signature. The music is in G major and features a simple harmonic accompaniment.

ha— de en dot— ter som kalla— des Mal— fred. Den sjön han gror aldrig.

The second system continues the vocal and piano parts. It concludes with a double bar line and repeat dots. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line.

Den lilla Båtsman.

*(Variant)**Andantino.*N° 19.

Och tungen satt i kammarén, stäck silkes— tücken röd; Så luste— lig de tilllade.
till hen— ne kom en gångarpilt, be— gärd ett stycke bröd.

The third system of music is in 6/8 time and features a more complex harmonic structure. The vocal line is in treble clef, and the piano accompaniment is in bass clef. The music is in G major and includes a key signature change to D major for the final section. The piano accompaniment has a more active, rhythmic character.

De två Konungadöttrarne.

85.

Nº 80.

Grazioso.

(melodie 1.)

Upland.

Det vo-ro de Kön-un-ga-döt-trar två: Två ro-son och

a-de-ti-ga blom-mor- De blef-vo bort-stul-na allt

me-dan de vä-små. Präst En-ge-tund ä-ro vi kom-nu.

De två Konungadöttrarne.

Gracioso. (mel. 2.)

N° 81.

v. 2. Så gån-ga de Jungfrur till Kon- un-gens gård, Två ro- sor och

a- de- li- ga blom- mer. - Och u- te för dem sjell'

Kon- ungen står: Från In- ge- land ä- ro vi kom- na.

The image shows a musical score for a piece titled 'De två Konungadöttrarne'. It is numbered 81 and is in the second voice part (v. 2). The score is written in G major (one sharp) and common time (C). It consists of three systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment line. The tempo/mood is marked 'Gracioso'. The lyrics are in Swedish and describe two young women going to the king's garden to pick roses. The piano accompaniment features a simple, rhythmic pattern with chords and single notes.

Liten Vallpiga.

87.

Allegretto.

Fester i Göteborg och Upland.

N° 82.

Li ten Vall - pi - ga, hon - tul - ta - de väll; - Så
Och Kon - un - gen vak - na i hö - gan lett lög; ÷

väl - hon kan - hon sjunger så vackert för get - ten - nu
÷ ÷ ÷ "Hvad är för en lö - gel, så väl sjun - ga

all - Så väl hon qvä - da kan - de.
mü ?" ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Inga lilla.

Poco vivace.

Östergötland.

N° 84.

In-ga lil-la/ stän-dar i kvar-nen och mat, och/

Kon-ungen/ täl-te till små-svenna/ så: "Och/

bät-tre/ hon/ sjuv-ger än Näk-ter- gal. Månde jag lä/

hven är väl det som på gull-han-pan/ står?" Månde/ ÷ ÷

sof-va/ hos dig In-ga/ ti-ten/ och vä-na!

÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Lill' Karin.

*Allegretto.**Norrland*N° 85.

Lill' Ka - rin stod i bu - ren och mol, - Her - ren
 min - Hon sjunger lü - gre än gö - ken gol. Sommar och
 äng, och at - ta små log - tar de sjun - ga väl.

Wedergällningen.

91.

Alléluoso.

Wermland.

N° 86.

Om al-ta berg och da-lar de vo-ro ut-af gull, allt
Är det då sannt du sä-ger för mig, du

vat-ten vo-re vändt u-ti vinn; alle sam-mars vil-te jag
vill bli all-ra-kä-rasten min; du fö-ljer mig hem på min

vä-ga för din skull, du som är all-ra-kä-ra-sten min.
kär-a för-ders gärd och be-der med ä-run om mig.

Herr Apelbrand och Lena lilla.

Upland.

*Con moto.*N° 87.

Hertig A-pel-brand han ri—der på Le-na til-las

gård, Vö-re jag sjelt' ung som en ti—lja! Lena til-la u-te

för ho-nom min—de stå.—Nag min—nes du det, Jungfru Le—na.

Jungfrun i blå skogen.

Larghetto con espressione!

Västergötland.

N° 88.

Och Jungfrun hon skul te åt va-ken-stugan gå,
när som hon kom till sko — gen den blå,

vinden darrar u-ti tun-den — så tog hon den vä — gen åt
då möt-te den hen — ne

sko — gen den blå. Ty hon var i vild-skoga vända — Och
Uti ven den grå.

De sju Gullbergen.

*Andante con moto.**T. plaud.*N° 89.

Hertig Hil-le-brand han ri—der på ri—ka Grefvens
"Och hör du, min Jung—fru, hvad jag dig sä—ga

gård, U—ti tun—den —. och ri—ka Grefvens Dot—ter för
dig: ÷ ÷ ÷ ÷ —. de gull—ber—gen sju dem

ho—nom u—te står. Den jag hal—ver tingat i min ung—dom.
vill jag gifva dig. ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Herr Redebold.

95.

Nº 90.

Andantino.

Upland!

Herr Re-de-bold han ri— den på Kon- ingens gård, U- ti
 Och der tjente han u- ti å- re- na sju, ÷ ÷

lön — dom — Och der tjente han u- ti åt — ta
 Så loc- kad' han Gut- te- borg så vä- nan en

Poco Adagio.

år. Den sorgen var mig ti- mad i min ung — dom.
 brud: ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Rosilias sorg.

*Foco Lento.**Småland.*N° 91.

Ro — si — ti — a sit — ten i kam — ma ren sin, U — ti
 Ro — si — ti — a ta — ger sin har — pa ut af gull, ÷ ÷

lun — den — : Så sor — ge — lig lät — ter hon ta — rar up — på
 Der ty — ster henne spe — la, för hon var sor — ge —

kind; För lekt halven hon med Kon — un — ga — so — nen den un — ga.
 full. ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Röfvaren Rymer.

Vivace ma non troppo.

Upland.

N° 92.

Herr Ry-mer han ri-der på Jung-fruens gård, Tro-lovat han J
Och Jungfrun hon sad-tar sin gän-ga-re grå

mig - Och Jungfrun hon ut-te för ho - nom står, Två
÷ - Så föl-jer hon Rid-da-ren Ry - mer af gård. ÷

twi - ta fjä-dran lös han i sin hatt, och bälken på sin hand.

Röfwaren Brun.

*Allegro vivace.**Östergötland.*N° 93.

Brun, han rider sig till Jungbruns gård: Brun sof ver at te na-

U te för ho-nom Jung-brun står. Det blå-ser och det reg-nar

nord-ast ut i fjät-len, der hvi-ta ock tre Nord-män.

Herr Malmstens dröm.

Andante grazioso.

Östergötblund!

N° 94.

Herr Malmsten han drömde en dröm om en natt: Så
 Herr Malmsten han red sig allt upp till by; ÷
 Herr Malmsten så ha- stegt af gån- ga- ren sprang; ÷

lu- ste- lig lor- kar man til- jor- na! — Han drömde hans kä- va- ster
 ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ — Der mö- ter han li- ket och
 ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ — Han lyf- te så lätt un- der

hjer- ta det sprack. För äl- skogs- lutt han sörj- de 'nd!
 bä- ren' så ny. ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷
 bä- re stäng. ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Linden.

N° 95.*Andante con tenerezza.**Uplund.*

Och Jung — frun hon — gån — gar i ro — sen — de!

lind,
der fick hon se stån — den — de så — lu — ger en

Lind. Den all — ri — gen sorg lön — drif — va kun — de.

Svenska Folk-Misör
från forntiden,
vid
PIANOFORTE.

Harmoniskt bearbetade

af
Frans Allin.

6te häfte

Pr. 3^ö sk: 6^ö.

Stentryck af J. P. Meijer i Stockholm.

Linden.

(Variant)

*Poco Adagio.**Östergötland.*N^o: 96.

Jag var mig så li — ten, jag mi — ste min Mor, min Fa — der han
 Och jag ha — de brö — der båd' sto — ra och små; som'a skapte hon till
 Och som'a skapte hon till utt — var grå; mig skapte hon till en

gat mig i Stjef — ma ders våld. I är så blir det en som — mar.
 björ — nar i sko — gen utt' gå. ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷
 Lind på en slätt till att stå. ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Lindormen.

N° 97.*Poco Lento.**Smiländ.*

Tind or — men han rin— ner sig åt lar — stugan. in! Och de
"Och kä— ra J, min Jung— fru, I tol— ven mig tro! ÷ ÷

sfz

tek— te— Han sjun— ger så la— gert om kä— rasten sin. Och de
"I han— den der vil— ja vi bäd bygg— ga och bo." ÷ ÷

sfz

tek— te— De lekt u— ti nät— ter och åt— ta si— na da— gar.

Lindormen.

(Variant)

Östergötlands

N° 98.

Adagio non troppo.

Och Jung-frun hon

sit ten i bu-ren och syr, och der kom in en Lindorm så län-ger och så

led. Men de lek-te, de lek-te u-ti nät-ter och al-la si-nu-da-gor.

Hafsfrun.

N° 99.

Allegretto.

Westergötland.

Herr Hil- le brand han tal- te till sin Mo- der så: Bläser
 En/ Sy- sten ha- de du så la- ger och bold; ÷

kallt, kallt vä- der i- från sjön- Och ha- de ic- ke jag en
 Men den har Hafs- frun

Sy- ster så bold? Bläser kallt, kallt vä- der i- från sjön.
 ta- git i sitt våld. ÷ ÷ ÷ ÷

Necken.

N° 100.*Allegretto.**Upland!*

Och Nec — ken han gån — gar på snö — hwitun
 Och Nec — ken han gån — gar till skräd — da: re —
 Så gån — gar han sig allt upp un — der
 Och Nec — ken han trä: — der i dan — sen

sand; Vä — ker upp al — la red — li — ge drän — gar! —
 — gård,
 ö,
 in,

Så ska par han sig till en väl di-gen
 Der lå ter han gö-ra sig den kläd- niv-gen
 Der dan- sar så män- gen ut- väl- der
 De Jung- fru- er rod- na och blek- na på

man!
 blå!
 mö.
 kind.

De un- ga hal- va sol- vit- ti- den allt för län- ge!

+ ÷ ÷ ÷ ÷ + + ÷

Vers 2.

"Anten sör-jen J gull-sa-det ett ter häst,
 ett ter sör-jen J att jag har e-der fäst? Min

hjer-te-ti-ga kär! Säg för mig hvem J sör-jen.

Harpans kraft.

(Variant 1.)

Larghetto.

№ 102.

"An-ten sör-jen I sadel, el-ler sör-jen I häst; Vid den

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line begins with a treble clef, a key signature of two sharps (F# and C#), and a 2/4 time signature. The piano accompaniment starts with a bass clef and the same key signature and time signature. The music is in a slow, expressive tempo.

hvi-aste sand-til-ter sör-jen I, all jag halven B-der lüst? Liten

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line features a melodic line with some grace notes and a final note with a fermata. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines.

Ken-stin! Lyster B-der löt-jä un-gen-sven in-för ö-land?

The third system concludes the piece. The vocal line ends with a final note and a fermata. The piano accompaniment ends with a final chord. The piece concludes with a double bar line.

Harpans kraft.

*Andante!**(Variant: 2.)**Wernland.*

№ 103.

Liten Kerstin hon sit-ter i bu-ren och gråter, Herr

Pe-der går på går-den, spelar och le-ker: "Min hjerte-ti-ga kär! Min

hjerne-ti-ga kär! J sä-gen mig tva-r för J sör-jen? "

Herr Magnus och Hafstrollet.

Fvare.

Upland.

N° 106.

Det var så ti_digt en Sön_dagsmorg'n, Lör'n lär_kan hon rör_de sin tun_ga, det
 var en Un_gersven som hvil_a de på strand, der hör_de han Hafs_bruen sjunga! Ack!
 hör J un_gu Magnus, jag bjuder Eden ganska gal_vor, viljen J mig e_ga?!

The musical score consists of three systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The first system is labeled 'Fvare.' and 'Upland.' and contains the first line of lyrics. The second system contains the second line of lyrics. The third system contains the third line of lyrics and ends with a double bar line.

Tyrsons Döttrar.

*Andantino mesto.**(Melod: 1.)**Östergötland.*N° 107.

1. Pehr Tyr sons döttrar i Väu ge, Kul ler var
2. Först vak na de den zug sta.

de ras skog - De sel va en sänu lla
Sä väck te hen upp de

tän ge. Me dan sko gen han löl vas.
an' da.

Tyrsons Döttrar.

(Melod. 2.)

Andantino.

N:108.

3. Så to — go de på si — na sil — kes — klär,
4. Och när som de kom — mo på Vän — ge — tid,

Kat — ler var de — ras skog — Så gin — go de sig åt
Der mö — ta dem tre

Kyr kan. Allt me — dan sko — gen kan töl — vas.
Wal — ta — re.

S^{ct} Staffans Visa.*Allegretto.**Smälant.*N° 109.

Staffan var en Stäl-le-dräng, Vi ta-kom nu så ger-na-
Nu är eld u-ti hvar spis. ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Vätt-na' si-na Lä-ter Lem, Allt för den ljusa stjer-man. Ingen ät-ger
Ju-le-gröt och Ju-le-gris. ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

sy-nes än, Stjer-nor-na på him-me-len, de blän-ka'.
÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Stenen i grönan dal.

N° 110.*Choralmässigt.**Jemtland.*

I världen me-dan vi let- ve, i syn-de-
 Guds ord vi ak-te så rin-ga, vi sjan-ge,

ne vi oss öl- ve, det är vår slön-sta å-trä:
 dan-se och sprin-ga, så plä-gar det mest till-gå.

Till hög-lärd och präst, stäl-te vi vårt hög-sta

mål; Den är nu ak — tad öfver an — dra, som

kan go — da se — der för — vänd — ta; som a — pi — nior pläzga

gö — ra, allt nytt vill vi in — fö — ra